

שכל הקרבנות הוקשו לשלמים שנאמר בהם "ויקח משה חצי הדם [של העולות והשלמים] וישם באגנות", אף אשם מצורע טעון קבלה בכלי. (306)

נמצאת אתה אומר: שני כהנים מקבלים את דמו של אשם המצורע, אחד ביד ואחד בכלי; זה שקבל בכלי, בא לו אצל מזבח ונותן עליו מן הדם; וזה שקיבל ביד, בא לו אצל מצורע ליתן עליו מתן בהונות.

תנו רבנן על משנתנו [כך נראה מרש"י], בנשפך הדם שמביא פר או שעיר שני לפרוכת, ואם נשפך הדם אחריו, מביא פר או שעיר שלישי למזבח [רש"י]:

וכולן — כל אותן הפרים והשעירים שהביא — יש בהם את הדין האמור בשריפת פר ושעיר של יום הכפורים, ומטמאין בגדים ונשרפין אבית הדין [מקום מיוחד לכך]. כלומר: כולם טעונים שריפה חוץ לשלש מחנות, ובשעת שריפתן מטמאין הם בגדי השורף אותם —

וכמאמר הכתוב בפר ושעיר של יום

החטאת ואת העולה במקום הקודש כי כחטאת האשם הוא לכהן קודש קדשים הוא. "ולקח" הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנון און המטהר הימנית ועל בוהן ידו הימנית ועל בוהן רגלו הימנית —

ובכל מקום שנאמר לשון "לקיחה" אצל שחיטה לשון "קבלה" הוא:

יכול יקבל הכהן את דם האשם בכלי כדי ליתן מתן בהונות —

תלמוד לומר: ולקח הכהן מדם האשם "ונתן", ללמדך: מה נתינה על גבי בהונות בעצמו של כהן באצבעו, דכתיב "אצבע" גבי שמן ונתינת הדם נלמדת ממנו [רש"י זבחים], אף לקיחה בעצמו של כהן.

יכול אף כדי ליתן מדם האשם למזבח [כשאר קרבנות] — כן, שיקבל בידו ויתן מן הדם שבידו על המזבח —

תלמוד לומר: כי כחטאת האשם הוא, כדין חטאת דין אשם זה בעבודת הכהן [רש"י שם]; מה חטאת טעונה כלי לקבלת דמה,

כיון שאינו מגלח, ואילו לבית הלל צריך להעביר תער על ראשו אע"פ שאינו מגלח כלום; וראה עוד שם המשך הסוגיא; ובתוספות כתבו שהוא מההלכות הפוכות.

306. א. הוסיף רש"י: מאותו היקש יש ללמוד גם גבי אשם, אלא הואיל ואשם מצורע יצא לידון בדבר החדש ליתן ממנו על גבי בהונות, מידה היא בתורה, שצריך שיחזירנו הכתוב לכללו בפירושו, ולכך צריך היקש אשם לחטאת. ב. ברש"י זבחים מה ב פירש באופן אחר: "מה חטאת טעונה כלי בקבלת דמה, דילפינן

לגלח אין לו תקנה, ואילו לדעת בית הלל הואיל ואינו יכול לגלח כיון שאין לו שער שוב אינו צריך גילוח; ולפי זה ראוי יותר לומר: בית שמאי אומרים: צריך גילוח, ובית הלל אומרים: אין צריך גילוח, שהרי זו היא עיקר מחלוקתם, שהרי העברת תער יכול לעשות, אלא שאין ענין בהעברת תער בלא גילוח.

ובנזיר מובאת ברייתא זו באופן אחר: בית שמאי אומרים: אינו צריך להעביר תער על ראשו, ובית הלל אומרים: צריך להעביר תער על ראשו; ואמר התם רבינא, דלבית שמאי דאמרי "אינו צריך" היינו דאין לו תקנה בהעברת תער